

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

IX. Etiam in aulis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

Martyres, inter minas securi, inter metus intrepidi, inter tormenta doloresque læti: de quibus suum istud, in libro de Mortalitate, ingeminet Cyprianus, *Quanta sublimitas, inter ruinas generis humani stare erectū!* Eò venit D. Martinus, qui cū in latronum turmam incidisset, tam illīc quietus stetit, quā in cœtu monachorum, aut cuneo prophetarum: quia, ut ipsemet ea de re interrogatus respondit, hoc apud se firmissimè statuerat, pati quidquid Deus vellet.

IX. *Etiam in aulis.* Ad idem fastigium ascenderat, inter aulæ delicias natus & educatus,

D. Elzearius Arianensis Comes, qui Neapoli in Provinciam Phocæensem navigans, periclitante per fœdissimam tempestatem navigio, attonitis & emortuis metu cæteris, solus ipse immobilis orare perseveravit. Rogatusque ab uxore, postquam venti posuerant, an in eo terrore homo esse desisset: non equidem, inquit, sed me voluntati divinæ tradideram, paratus, vicem vectorum omnium, hauriri fluctibus, si vitæ nostræ domino placuis-

252 BONA VOLUNTAS
placuiſſet. Eodem tranquillitatis per-
venerat, aulicorum togatorum exemplar,
Thomas Morus: cùm ad nuntium abſum-
pti incendio horrei frumentorumque re-
conditorum, uxorem ſtatim per literas
monuit, ita Deum voluiſſe, iret cum fa-
milia ad templum actura gratias. Cùm
autem juffu impii Regis captivus tenere-
tur, cariffimæ filiæ Margaretæ ſuadenti,
ut, ad obtinendam libertatem, Regi ali-
quid & gratiæ daret, timendum enim ne
nimia conſtantia malis denique obruere-
tur: graviffimè reſpondit: Contingere
nihil poſſe, quod Deus nolit: quidquid au-
tem ille vult, utcumque malum nobis vi-
deatur, optimum tamen revera eſſe: inter
calamitatum quarumvis impulfus, de auxi-
lio Dei nolle diffidere, quantumcumque
imbecillum ſeſe ſentiret: etiamſi animum
ſuum conſternari procellarum horrore
contingeret, memorem tamen illius fore,
qui cùm mergi cæpiſſet, clamavit, *Do-
mine ſalvum me fac.* In eâdem animi
quiete nuper conſiſtebat Chriſtianæ no-
bilitatis ſpeculum, Gaſto Rentiacus, ex
iutimo.

intimo animi sensu dicere solitus, accidere nihil posse quod nollet, & quo turbaretur. Nec fortius dicere solitus, quàm facere: cùm graves jacturas, molestissimas lites, frequentes morbos, subita incendia, aliâque tristium eventorum, æquali semper vultu, & eodem quo lætitiâ ac fælicitatem aspexerit, ex quo ad excelsam virtutem à Deo vocatus, ejus voluntatem in omnibus cæpit intueri.

X. *Fidendum Deo.* Quid aliquos commemoro? Eò pertigerunt omnes, qui Providentiæ Dei totos sese permisere, & ut id facerent, fiduciam de forti illius ac suavi ductu habuere. Supra petram hanc fundati, inundationibus procellisque obsistunt, dum arenaria ædificia flatibus & aquis subruuntur. Qui enim confidunt in Domino, sicut mons Sion non commovebitur, etsi aliorum montium cacumina terræmotibus vacillent, hient latera, tremant fundamenta. Nec mirum, cùm Sionis habitator & protector sit Dominus, & mentes Sioni similes præsidii sui spe certa contra incurrentia om-